

תת"ע 7198/08/14 - מדינת ישראל נגד דויד זייתון

18 ספטמבר 2016

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה
תת"ע 7198-08-14 מדינת ישראל נ' זייתון
לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
המאשימה
נגד
הנאשם
דויד זייתון

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד דמוני עטייה

ב"כ הנאשם: עו"ד יאיר נדשי

הנאשם: בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול, לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה, וזאת במסגרת תיק זה. כמו כן, צירף תיק מס' 7197-08-14, בעוון עבירה של נהיגה ברכב, כשהוא בלתי מורשה לנהיגה.

לפי ההסדר, שהינו בעיקר הסדר דיוני, כתב האישום כאמור תוקן, התביעה עתרה להשית על הנאשם מאסר בפועל, וההגנה ביקשה שיוגש בעניינו תסקיר שירות המבחן, אשר לא מחייב את התביעה, ויבחן, בין היתר, את אפשרות שילובו של הנאשם בטיפול גמילה מאלכוהול.

בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירי שירות מבחן. מהתסקירים עולה, כי מדובר בנאשם בן 30, יליד צרפת, אשר עלה ארצה בשנת 2010, וחי עם בת זוג, מזה מספר שנים, ולהם שלושה ילדים, לאחרונה נולדה להם בת נוספת. הנאשם עובד כעצמאי בשיפוצים, כך לדבריו.

מקורות חייו עולה כי הנאשם גדל להורים הסובלים מהתמכרויות לסמים, ולאם אשר סבלה מבעיות נפשיות, והתאשפזה לעיתים קרובות במוסדות פסיכיאטריים בצרפת.

הנאשם בעל השכלה בסיסית, והחל מסתבך בפלילים מגיל צעיר, וצורך אלכוהול. נידון למספר עונשי מאסר בכלא בצרפת, שם נחשף לשימוש בקוקאין. בגיל 24, החליט לעלות ארצה לבדו, מאז עלייתו עבד למחייתו בשיפוצים. הנאשם

עמוד 1

מכיר בכך שהוא מכור לאלכוהול, ואף עבר מספר טיפולי גמילה בארץ, היה מטופל בעמותת "אפשר" בכרמיאל בנושא האלכוהול, סירב ללכת לטיפול במרכז יום, או בקהילה, ושלל כל קשר לשימוש בסמים. אשר לעבירות נשוא ההרשעה, טען הנאשם כי ברשותו רישיון נהיגה צרפתי, הוא סבר כי מותר לו לנהוג בארץ עם רישיון זה. באשר לנהיגה תחת השפעת אלכוהול, קיבל אחריות על כך, אך טען כי היה באירוע משפחתי, בו כולם שתו, ולכן החליט שהוא יכול לנהוג ברכב. בהארכות הראשוניות, התרשם שירות המבחן כי מדובר בנאשם המביע באופן מילולי, תובנות ביחס לבעייתיות שבהתנהגותו, והצהיר מילולית, כי הוא מבקש לטפל בבעיית התמכרותו, ועל כן, שירות המבחן ביקש לבחון הצהרות אלה, בראי מעשיו של הנאשם, התבקשה דחייה, על מנת לבחון זאת, בית המשפט אפשר את הדחיות הללו, על מנת לעמוד על טיב נכונותו של הנאשם להתגייס להליך טיפולי. אלא שהנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן. שירות המבחן הודיע לבית המשפט זאת, אך בשיחה עמו, מסר לשירות המבחן שהוא מחויב להשתלב בטיפול, לא הובן נכון, ועל כן, ניתנה שהות נוספת לנאשם להשתלב בטיפול כאמור, על מנת שיוגש בעניינו תסקיר משלים סופי.

בסופו של יום, שירות המבחן מציין כי הנאשם מסרב להשתלב בטיפול ארוך טווח, ואף מתנגד לטיפול כאמור (ראה תסקירו האחרון של שירות המבחן מחודש אוגוסט 2016).

התביעה עותרת להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל, תוך שהיא מדגישה את חומרת מעשיו, את העובדה שנהג ללא רישיון נהיגה, ועוד תחת השפעת אלכוהול, הסיכון הרב שהיה בכך ליתר המשתמשים בדרך, והעובדה שהנאשם, על אף הזדמנויות רבות שניתנו לו על ידי בית המשפט, להירתם לטיפול, לא עשה כן, דבר אשר לטענת התביעה, מגביר את הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. מאידך, הסיניגור טוען כי אין למצות את הדין עם הנאשם. הסיניגור המלומד עמד בהרחבה על נסיבותיו האישיות של הנאשם, תוך שהוא מדגיש את התהליך האישי של הנאשם, הירתמותו לטיפול בבעיית ההתמכרות שלו, קשייו בארץ עקב היותו עולה חדש, קשייו הזוגיים. כמו כן, ביקש הסיניגור לעמוד על האבחנה בין היותו של הנאשם נוהג ללא רישיון נהיגה התקף בארץ, להבדיל מאדם אשר נוהג ללא רישיון נהיגה כלל, וכן על תיקונו המהותי של כתב האישום.

בנסיבות המצטברות, כך טוען הסיניגור, אין מקום להחמיר בענישתו של הנאשם, וניתן להסתפק בענישה צופה פני עתיד בלבד.

דין והכרעה עונשית:

העבירות אותן עבר הנאשם, הינן עבירות שקשה להפריז בחומרתן. נהג הנוהג ברכב, כשהוא לא מחזיק ברישיון נהיגה תקף, ומצוי תחת השפעה של אלכוהול, מסכן את שלום הציבור באופן ברור וחד משמעי. אין צורך להכביר מילים אודות הקטל המשתולל בכבישים. לדאבון הלב, לסטטיסטיקת הדמים הזו, תורמים לא מעט נהגים אשר עוברים על חוקי התעבורה, בין היתר בכך שהם נוהגים כשהם נתונים תחת השפעת אלכוהול. במעשיו, סיכן הנאשם את ביטחונם של יתר המשתמשים בדרך.

בית המשפט העליון קרא לא אחת, להחמיר בענישתם של נהגים המסכנים מדעת את הציבור, כאשר הם עולים על ההגה, כשהם בגילופין. דרגת האשם שהפגין הנאשם במעשיו, אף היא גבוהה. מדובר בנאשם שעלה לפני שנים רבות ארצה, מכיר היטב, או חזקה עליו שהוא מכיר ויודע, שהוא זקוק לרישיון נהיגה תקף בישראל, לא עשה דבר לצורך כך, לא עבר הכשרה והתאמה לחוקי המדינה, ולמרות זאת נהג ברכב, והגדיל לעשות כאשר נהג בו לאחר ששהה במסיבה, וצרך אלכוהול. נסיבות הקשורות לביצוע העבירה, אף הן חמורות, ולמעשה כבר הודגשו לעיל.

הנאשם סיכן באופן מודע, את הציבור, כאשר הוא נוהג על הרכב. אשר לאבחנה אותה מבקש הסניגור לעשות, בעניינו של הנאשם, מוכן אני לקבל כי הנאשם אינו כאותו אחד אשר לא מכיר כלל חוקי תנועה, ולא יודע כיצד לתפעל את הרכב. אך יחד עם זאת, וכפי שכבר הודגש, הנאשם עלה ארצה לפני שנים רבות, ומעורה היטב בחברה הישראלית, הוא מכיר היטב או חזקה עליו שהוא צריך היה להכיר את דרישות החוק, ביחס להמרת רישונו, ואם לא עשה דבר לצורך כך, הוא נושא באחריות המלאה. אינני מקבל את הטענה כי לא נשקף מפניו סיכון, כאשר לא אחז ברישיון נהיגה תקף. יצוין כי ללא רישיון נהיגה תקף אין גם כיסוי ביטוחי לסיכונים הרבים הנלווים לנהיגה בכבישים, ומכל מקום, בוודאי שהנאשם לא רשאי היה לסכן את עצמו ואחרים, בכך שנהג בגילופין. עוד אציין, כי לא מדובר בנאשם תמים, אלא בנאשם אשר מודה בעצמו, כי הוא מודע לכך שיש לו בעיית התמכרות לאלכוהול, בעבר ישב בבית סוהר, הפגין התנהגות פורצת גבולות.

מדיניות הענישה בעבירות אלה, נעשה בין פסילה בפועל למשך מס' שנים לצד עונשים צופים פני עתיד ועד לעונש מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, יש לקחת בחשבון כי מדובר בנאשם שאין לחובתו הרשעות פליליות או תעבורתיות קודמות. הנאשם קיבל אחריות למעשיו, הבהיר כי היה באירוע משפחתי, בו כולם שתו אלכוהול, והחליט על אף זאת לנהוג ברכב. עוד הוא מבין כי ביצע עבירה חמורה, והוא מבין היטב כי הוא עתיד לקבל עונש בגין מעשיו. לקחתי בחשבון כי במשך תקופה ארוכה, הנאשם היה מאושפז במרכז "ויקטוריה" לצורך גמילה מאלכוהול, לשם הופנה על ידי עמותת "אפשר". הוא השתתף בטיפול פרטני, קבוצתי ורפואי במרכז הטיפול.

כמו כן, לאחרונה, הרחיב הנאשם את משפחתו, ונולדה לו בשעה טובה בת. הנאשם נושא איפוא בנטל פרנסתם של שלושה ילדים פעוטים. אשתו אינה עובדת. מתעודה רפואית שבפניי, אשתו שוחררה מבית החולים לפני כשבוע, אך בתו, התינוקת, פגה ומאושפזת עדיין בפגייה.

בשים לב למכלול הנתונים שבפניי, ולאחר שבחנתי את הערך החברתי שנפגע, את מידת הפגיעה בו, את הענישה הנוהגת, נסיבות ביצוע העבירה, ונסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, וכן נסיבות נוספות, אותן רשאי בית המשפט להביא בחשבון, הן לצורך קביעת מתחם העונש, והן לצורך קביעת העונש בתוך המתחם, ובשים לב לתהליך הארוך שעבר הנאשם בתיק זה, לפרק הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה, לכך שנפסל עד לסיום ההליכים, ובעיקר להיעדר עבר תעבורתי ופלילי, סבורני כי אין מקום להטיל על הנאשם עונש של מאסר. בנסיבות העניין, כך אני סבור, הטלת עונש של מאסר בפועל, עלול לגרום לפגיעה קשה בכל התהליך והניסיון של הנאשם להיגמל מהטיפה המרה, לפגוע בו באופן נפשי (ראה הטיפול הנפשי שעבר הנאשם), ולפגוע אף בבני משפחתו, התלויים בנאשם לפרנסתם. נראה כי הסתפקות בענישה שהינה פסילה בפועל לתקופה משמעותית לצד עונשים צופי פני עתיד המצויים ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, הינה ראויה ומתאימה לנסיבות מקרה דנן.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

24 חודשי פסילה בפועל.

מהפסילה תנוכה כל התקופה בה היה מופקד רישיון הנהיגה בתיק בית המשפט.

6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה בשכרות ו/או נהיגה תחת השפעת אלכוהול או סמים ו/או נהיגה בזמן פסילה.

קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מידי ויפעיל את צו המאסר שלצידו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

**ניתן והודע היום ט"ו אלול תשע"ו,
18/09/2016 במעמד הנוכחים.
שלמה בנג'ו, שופט**